

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för utrikesfrågor

2010/2308(INI)

14.3.2012

YTTRANDE

från utskottet för utrikesfrågor

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes
frågor

över Europeiska unionens strategi för inre säkerhet
(2010/2308(INI))

Föredragande: Ana Gomes

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet erinrar om att de centrala gemensamma hot som tas upp i strategin för inre säkerhet – särskilt organiserad brottslighet, terrorism och radikaliserad, it-brottslighet, korruption och gränsförvaltning – har sammanlänkade yttre och inre dimensioner, och att det krävs samordnade och samstämmiga åtgärder på båda områdena för att en insats ska bli ändamålsenlig. Dessutom har avgörande åtgärder med avseende på nedrustning, icke-spridning, kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära risker samt olaglig handel, vilka främst behandlas i instrumenten för yttre samarbete, onekliga konsekvenser för den inre säkerheten.
2. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att utarbeta ett meddelande där man fastställer riktlinjer om hur kopplingen mellan de yttre och inre dimensionerna i den europeiska säkerhetsstrategin och strategin för inre säkerhet bäst omvandlas till övergripande mål och ändamålsenlig politik. Parlamentet förväntar sig att detta återspeglas i en reviderad europeisk säkerhetsstrategi. Parlamentet betonar att samstämmighet och komplementaritet mellan inre och yttre aspekter av EU:s säkerhet är avgörande för att våra säkerhetsmål ska kunna genomföras på ett framgångsrikt sätt.
3. Europaparlamentet påminner om vikten av ett samlat grepp på en säkerhetsstrategi för EU som bygger på en holistisk idé om människors säkerhet förankrad i mänskliga rättigheter, frihet, demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och fred.
4. Europaparlamentet upprepar EU:s behov att integrera ett brett synsätt på mänsklig säkerhet vad avser dess förbindelser med tredjeländer, särskilt när det gäller gränsförvaltning, migration, sjöfartsskydd, kampen mot organiserad brottslighet, terrorism och människohandel, samt bekämpningen av instabila eller underutvecklade stater.
5. Europaparlamentet upprepar, i efterdyningarna av den arabiska våren, att EU:s inre säkerhet är oupplösligt förbunden med säkerhetssituationen i dess omgivning. Parlamentet betonar särskilt vikten av den europeiska grannskapspolitiken (unionen för Medelhavsområdet, det östliga partnerskapet och Svartahavssynergien) för EU:s utrikespolitik och uppmanar i detta sammanhang kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att främja synergier mellan EU och dess grannländer för att tillsammans hantera våra gemensamma säkerhetsutmaningar.
6. Europaparlamentet anser att man ytterligare bör främja ett utökat samarbete med andra internationella institutioner som har ett säkerhetsstrategiskt ansvar, såsom Nato och OSSE.
7. Europaparlamentet erkänner de framsteg som sedan inrättandet av Europeiska utrikestjänsten har gjorts när det gäller samordningen av den inre och den yttre säkerheten genom regelbundna informella möten mellan delegaterna i kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (COSI), arbetsmetoder för utökat samarbete i frågor rörande den inre

och den yttre säkerheten, rådets slutsatser om inre och yttre aspekter av strategier för terrorismbekämpning, de gemensamma arbetsdokumenten från kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om aktörer inom området med frihet, säkerhet och rättvisa och om cyberrymden samt inrättandet av enhetsövergripande arbetsgrupper med deltagare från kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

8. Europaparlamentet uppmanar ändå vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant, rådet och kommissionen att stärka samordningsmekanismerna mellan behöriga kommittéer, arbetsgrupper, avdelningar och byråer inom området med frihet, säkerhet och rättvisa och Europeiska utrikestjänsten – inklusive uppdrag och insatser inom ramen för GSF – och att särskilt utnyttja den nya kapaciteten hos EU:s lägescentral för att tillhandahålla alla berörda aktörer gemensamma strategiska analyser, analyser av hotbilder och aktuell information.
9. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant, rådet och kommissionen att säkerställa ett skyndsamt genomförande av den färdplan för att stärka banden mellan den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och området med frihet, säkerhet och rättvisa som nyligen antogs vid sammanträdet mellan ledamöterna i Kusp och COSI.
10. Europaparlamentet betonar behovet att se till att det finns en effektiv och permanent sammanlänkning mellan de inre och yttre dimensionerna av EU:s säkerhet i frågor av relevans för aktiviteter och prioriteringar som berör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, såsom global nedrustning, icke-spridning, kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära risker inom och utanför EU, kampen mot terrorism och radikalisering innanför och utanför Europas gränser samt internetsäkerhet. Parlamentet anser därför att en samordning inom både de inre och de yttre dimensionerna av EU:s säkerhetsstrategi bör omfatta en nära och ändamålsenlig samordning på ett övergripande plan mellan tjänster, organ och regionala och tematiska kontor samt de berörda avdelningarna inom kommissionen och Europeiska utrikestjänsten för att dess effektivitet och enhetlighet ska säkerställas mot bakgrund av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
11. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant att se till att det finns en övergripande politisk konsekvens när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken/den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken genom att främja samordningen mellan de berörda avdelningarna inom kommissionen och Europeiska utrikestjänsten i syfte att undvika onödigt dubbelarbete och en dubblering av roller, särskilt inom områden som direkt berör säkerhetsfrågor inom och utanför EU.
12. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant att se till att man i EU:s strategier och instrument för yttre åtgärder tar vederbörlig hänsyn till hot mot den inre säkerheten, däribland de hot som identifierats av rådet inom ramen för EU:s policycykel om grov och organiserad brottslighet, och att sådana säkerhetshot hanteras på ett adekvat sätt genom dessa instrument. Parlamentet betonar att de viktigaste verktygen för att komma till rätta

med sammanlänkningen mellan inre och yttre säkerhet är regelbundna dialoger om säkerhetspolitik med tredjeländer, förhandlingar om klausuler om säkerhetssamarbete i internationella överenskommelser, restriktiva åtgärdssystem, strategisk styrning av instrument för externt bistånd samt permanenta ordförandeskap i utrikesrådet och i Kusp liksom i samtliga arbetsgrupper inom Gusp. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant att se till att man i EU:s instrument för yttre åtgärder tar vederbörlig hänsyn till europeiska och internationella standarder för mänskliga rättigheter, humanitär rätt, demokrati och rättsstatsprincipen.

13. Europaparlamentet betonar att uppdrag inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken bidrar till att främja respekten för rättsstatsprincipen och upprätthålla fred och säkerhet i EU:s grannskap och i världen i stort, och därigenom bidrar till att förhindra staters upplösning och eliminera fristäder för gränsöverskridande brottslighet och terrorism. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att erkänna bidraget till den inre säkerheten från den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken genom att anta nationella strategier för polisen och rättsväsendet i syfte att vid behov säkerställa deltagande i GSFPP-uppdrag.
14. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att Europeiska utrikestjänsten samarbetar med Europol för att inkorporera experter på inre säkerhet, särskilt experter på polisväsendet och rättsstaten, och där så är lämpligt förlägger dem till EU-delegationer som ett verksamt sätt att i praktiken bemöta behovet av en bättre samordning mellan de inre och yttre dimensionerna i EU:s säkerhetsstrategier. Parlamentet betonar i detta syfte att det skulle vara till ytterst stor hjälp att utbyta information och dela resurser med byråerna inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, dvs. Europol, Eurojust och Frontex.
15. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant och rådet att inrätta lämpliga mekanismer så att Europeiska utrikestjänsten kan stödja sig på sakkunskaperna inom rådets arbetsgrupp mot terrorism (internationella aspekter) för att säkerställa större samstämmighet när det gäller kampen mot terrorism, och att överväga att i framtiden överföra ordförandeskapet för rådets arbetsgrupp mot terrorism (internationella aspekter) till Europeiska utrikestjänsten. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang också till ett nära samarbete och samråd mellan vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant och samordnaren för kampen mot terrorism.
16. Europaparlamentet begär att det ska utöva effektivare tillsyn inom ramen för EU:s strategi för den inre säkerheten. Parlamentet påminner i detta sammanhang om den roll som det spelade när det gällde att upptäcka de svåra säkerhetsbrister och lagbrott som var resultatet av europeiska regeringars samarbete med det program för extraordinära överlämnanden som den amerikanska regeringen genomförde under ledning av George W. Bush. Parlamentet betonar den demokratiska kontroll som Europaparlamentet kan utöva när det gäller EU:s inre och yttre säkerhet i allmänhet, under samordning med de nationella parlamenten.
17. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med ett ökat samarbete mellan medlemsstaternas underrättelsetjänster, vilket skulle kunna bli avgörande när det gäller att i tid inrätta mekanismer för prevention och ingripande i händelse av ett hot mot EU:s eller

en av dess medlemsstaters säkerhet. Parlamentet anser i detta sammanhang att det under samordning med de nationella parlamenten bör överväga att inrätta en särskild delegation för demokratisk tillsyn över den europeiska underrättelsetjänsten.

18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att inrätta Horisont 2020, ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) för ”integrering av civila och militära funktioner vid allt från skydd av civila till humanitära insatser, gränsförvaltning eller fredsbevarande insatser”. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att ytterligare utveckla det planerade förfarandet för förupphandling för att stärka kopplingen mellan inre och yttre säkerhet med påtaglig och konsekvent civil och militär kapacitet.
19. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning om att stärka EU:s kapacitet för att bemöta naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan som kan påverka människors säkerhet och kritisk infrastruktur både inom och utanför EU, och välkomnar kommissionens förslag att för detta ändamål göra en översyn av EU:s civilskyddslagstiftning.
20. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant och kommissionen att lägga fram sitt förslag – som planerats läggas fram under 2011 – om genomförandet av solidaritetsklausulen, vilket inte får överlappa befintliga initiativ men måste ange ramen för användningen och samordningen av tillgängliga EU-instrument och nationella instrument, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, i de situationer som avses i artikel 222 i EUF-fördraget. Parlamentet anser att EU endast genom att ha tillgång till alla de möjligheter som genomförandet av solidaritetsklausulen i alla medlemsstater ger kommer att stå berett att förhindra – och på ett säkert och samordnat sätt agera mot – varje specifikt hot som riktas mot en eller flera medlemsstaters säkerhet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.3.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 50 - : 11 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Philippe Boulland